

اخبار و گزارش های کارگری 25 شهریورماه 1405

- پیام مژگان افتخاری مادر مادر زنده یاد مهسا(ژینا) امینی

- پیام امجد امینی پدر زنده یاد مهسا(ژینا)

- اعتصاب جمعی از کسبه بازار همزمان با چهارمین سالگرد قتل حکومتی زنده یاد مهسا(ژینا) امینی

در شهرهای:

چهارشنبه 25 شهریور

ارومیه

اشنویه

ایلام

بانه

بوکان

بیجار

پیرانشهر

دیواندره

سقز

سنندج

قروه

کامیاران

کرمانشاه

مریوان

مهاباد

- بیانیه‌ی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت چهارمین سالگرد جنبش زن، زندگی، آزادی / زن_ژینا_نازادی

- بیانیه کانون صنفی معلمان در بزرگداشت یاد و خاطره ژینا امینی و جنبش زن زندگی آزادی

«نامت از خانه کوچک ما فراتر رفت»

- ژینا گیان؛ نام تو اسم رمز ماست و دانشگاه همیشه وامدار تو خواهد ماند

- دانشگاه، تو را به خاطر می‌آورد، نام تمام کشته‌گان ژیناست.

- عفو بین الملل:

معماران جنایت - دستگاه حکومتی سازمان‌دهنده جنایات علیه بشریت در خیزش «زن زندگی آزادی» ایران در سال ۱۴۰۱

- اعتصاب اعضای هیات علمی دانشگاه شیراز

- بیانیه کانون صنفی فرهنگیان استان بوشهر

در محکومیت حکم صادره علیه #مسعود_فرهیخته عضو کانون صنفی اسلامشهر

- سرکوب بی‌سابقه در دانشگاه بیرجند؛ حداقل هشت دانشجو تعلیق شدند!

- تعلیق چهار دانشجوی دانشگاه علم و صنعت

- کانون نویسندگان ایران: نیما صفار به ۴ سال و ۸ ماه زندان محکوم شد

- اعتصاب 120 ساعته کارگران کارخانه فولاد POSCO کره جنوبی برای افزایش حقوق و در اعتراض به شرایط کار

- جان باختن 2 معلم در اردبیل بر اثر تصادف در مسیر مدرسه

- جان باختن یک کارگر در مشهد بر اثر در قیف سیمان

*پیام مژگان افتخاری مادر مادر زنده یاد مهسا(ژینا) امینی

سلامی به عظمت و مهر بلند همه آن‌ها که پس از چهار سال، یاد ژینای عالم‌تاب را زنده نگاه داشتند...

امروز راه‌های منتهی به مزار دخترمان را بستند؛ اما از سوی دیگر مردم هزار راه دیگر از محبت گشودند، راهی که از کوچه‌ها و بازار سقز گذشت، و از پیرانشهر تا مهاباد و کامیاران و قروه و سنندج تکثیر شد.

در مقابل این مهر و محبت، این عزم راسخ و این همبستگی باشکوه سر تعظیم فرود می‌آورم و پروردگار را شاکرم که چنین عزت و سربلندی بی‌مثالی به ژینا داد.

شما ثابت کردید، هرچه سفره‌های مردم به واسطه بحران خالی‌تر شود، قلب‌شان را هیچ نیرویی نمی‌تواند از محبت خالی کند.

***پیام امجد امینی پدر زنده یاد مهسا(ژینا)**

مردم شریف و بزرگوار،

از صمیم قلب از همه مردمی که امروز، در چهارمین سالگرد از دست دادن دختر عزیزمان ژینا، با ما و یاد ژینا همراه و همدل بودند، سپاسگزارم. در این روزهای سخت، در میان همه مشکلات و تنگناهای اقتصادی و معیشتی، بسته نگه داشتن مغازه و دست کشیدن از کار، برای هیچ کس آسان نیست. همین همراهی و محبت، ارزش این همدلی را برای ما دوچندان می‌کند.

چهار سال از رفتن ژینا می‌گذرد؛ چهار سالی که برای ما پدر و مادرش، داغ او حتی برای لحظه‌ای کهنه نشده. اما در تمام این سال‌ها، مهر و محبت مردم نگذاشته خود را در این غم تنها احساس کنیم. ما یک دختر داشتیم و او را از ما گرفتند، اما محبت شما هزاران عزیز دیگر به خانواده ما اضافه کرد.

اگرچه آنها که یک سوگواری ساده را بر ما روا نمی‌بینند مسیرهای منتهی به آرامستان آجپی را مسدود کردند، اما دیدیم که چگونه امروز تمام کردستان از اشنویه تا کرد، ثابت کردند راه قلب این مردم به همدیگر مسدود شدنی نیست.

از مردم عزیز سقز و همه شهرهایی که امروز به هر شکلی یاد ژینا را گرمی داشتند و از همه کسانی که در ایران و بیرون از ایران با یک پیام، یک یاد، یک شاخه گل یا لحظه‌ای همدلی کنار ما بودند، صمیمانه تشکر می‌کنم.

همدلی شما، به استواری کوه‌های کردستان و قلب مهربان‌تان به گرمی آفتاب تابستان است.

بار دیگر صمیمانه و خاضعانه قدردان و سپاسگزار محبت، همدلی و همراهی شما مردم نازنین هستم و در مقابل بزرگواری شما سر تعظیم فرود می‌آورم.

با سپاس و احترام

امجد امینی

پدر زنده یاد ژینا (مهسا) امینی

***اعتصاب جمعی از کسبه بازار همزمان با چهارمین سالگرد قتل حکومتی زنده یاد مهسا(ژینا) امینی**

در شهرهای:

چهارشنبه 25 شهریور

ارومیه

اشنویه

ایلام

بانه

بوکان

بیجار

پیرانشهر

دیواندره

سقز

سنندج

قروه

کامیاران

کرمانشاه

مریوان

مهاباد

گزارشی از اعتصاب کسبه و بازاریان در شهرهای کوردستان همزمان با چهارمین سالگرد قتل حکومتی ژینا امینی

روز چهارشنبه ۲۵ شهریور ۱۴۰۵، همزمان با چهارمین سالگرد قتل حکومتی ژینا امینی توسط نیروهای حکومتی جمهوری اسلامی ایران و در پی فراخوان «همپیمانی احزاب کوردستان ایران» برای اعتصاب عمومی، کسبه و بازاریان در شماری از شهرهای کوردستان دست به اعتصاب زدند.

بر اساس ویدیوها، گزارش‌های دریافت‌شده و داده‌های راست‌آزمایی‌شده حاصل از گزارش‌های میدانی منابع سازمان حقوق بشری ههنگاو، برگزاری اعتصابات در دست‌کم ۱۱ شهر تأیید می‌شود که به شرح زیر است:

سقز، زادگاه ژینا امینی: علی‌رغم فضای شدید امنیتی، اعتصاب به صورت گسترده و کامل برگزار شده است؛ به‌طوری که تنها نانوائی‌ها و داروخانه‌ها در سطح شهر فعال بوده‌اند.

سنندج (سنه)، دیواندره، مهاباد، بوکان و اشنویه: اعتصاب به طور گسترده شکل گرفته و ههنگاو میزان مشارکت مردم در اعتصاب را بین ۵۰٪ تا ۷۰٪ برآورد می‌کند.

همچنین، در شهرهای قروه، بیجار، مریوان، کامیاران و پیرانشهر: بخش‌هایی از بازار و کسبه دست به اعتصاب زده و میزان مشارکت بین ۳۰٪ تا ۴۰٪ ارزیابی می‌شود.

***بیانیه‌ی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت چهارمین سالگرد جنبش زن، زندگی، آزادی/ زن_ژینا_نازادی**

چهار سال گذشت.

چهار سال از آن لحظه‌ی تلخ و تاریخی که ژینا/مهسا امینی، دختر جوان کرد ایرانی، قربانی سیاست زن‌ستیز و سرکوبگر حاکمیت شد؛ و جان باختن او، خشم فروخورده و مطالبه‌ی سرکوب‌شده‌ی میلیون‌ها انسان را به یکی از فراگیرترین جنبش‌های اجتماعی ایران معاصر بدل کرد.

جنبش زن، زندگی، آزادی تنها یک اعتراض خیابانی نبود؛ لحظه‌ای بنیادین در تاریخ اجتماعی و سیاسی این سرزمین بود. این جنبش بی‌تردید از مهم‌ترین و اثرگذارترین جنبش‌های اجتماعی تاریخ معاصر ایران است؛ جنبشی که ردّ آن نه‌فقط در روزهای اعتراض، بلکه در تغییرات پایدار زندگی روزمره، حضور اجتماعی زنان، زبان اعتراض و عقب‌نشینی عملی حاکمیت در مسئله کنترل پوشش دیده می‌شود.

چهار سال پس از آغاز این جنبش، چهره‌ی شهرها، خیابان‌ها، دانشگاه‌ها، مدرسه‌ها و حتی روستاهای ایران دگرگون شده است. حضور آزادانه‌تر زنان در فضای عمومی، ایستادگی روزمره آنان در برابر تحمیل و تبعیض، و تداوم مطالبه‌ی آزادی و برابری نشان می‌دهد که زن، زندگی، آزادی یک رخداد گذرا نبود؛ این جنبش افقی تازه در جامعه ایران گشود. انکار این دگرگونی، چشم بستن بر واقعیتی آشکار است.

در چهارمین سالگرد این جنبش، شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، یاد و خاطره‌ی ژینا/مهسا امینی و همه‌ی جان‌باختگان راه آزادی را گرامی می‌دارد و بر حق زنان، دختران، دانش‌آموزان و همه شهروندان برای زندگی آزاد، برابر و انسانی تأکید می‌کند.

شورای هماهنگی، به‌عنوان نهادی صنفی و مدنی، باور دارد که رسیدن به آموزش رهایی‌بخش، مدرسه‌ی آزاد و جامعه‌ای عاری از بی عدالتی، بدون برابری جنسیتی، آزادی پوشش، کرامت انسانی و پایان دادن به تبعیض ممکن نیست و دفاع از حقوق معلمان، دانش‌آموزان و مردم ایران، از دفاع از آزادی و برابری زنان جدا نیست. ما دستاوردهای جنبش زن، زندگی، آزادی را بخشی از حافظه‌ی جمعی و سرمایه‌ی اجتماعی مردم ایران می‌دانیم و پاسداشت آن را وظیفه‌ی همه‌ی نیروهای مدنی، صنفی، دادخواه و آزادی‌خواه می‌شماریم.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، در کنار زنان، دختران، دانش‌آموزان، خانواده‌های دادخواه و همه‌ی مردم آزادی‌خواه ایران، بر ادامه‌ی مسیر دفاع از آزادی، عدالت، برابری و کرامت انسانی تأکید می‌کند و به حاکمیت اعلام می‌دارد که تلاش‌های عقیم این روزها که افراد و گروه‌هایی در بعضی تریبون‌ها، حکومت را به بازگرداندن گشت ارشاد و تحمیل مجدد حجاب اجباری و انقیاد زنان تشویق می‌کنند سعی بیهوده‌ای بیش نیست و این جنبش به عقب باز نخواهد گشت.

شورای هماهنگی نیز در مسیر دفاع از مطالبات برحق زنان و مردان این سرزمین ذره‌ای عقب نخواهد نشست.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

۲۵/۶/۱۴۰۵

***بیانیه کانون صنفی معلمان در بزرگداشت یاد و خاطره ژینا امینی و جنبش زن زندگی آزادی**

«نامت از خانه کوچک ما فراتر رفت»

چهار سال از جانباختن معصومه دختری گذشت که مرگش به انفجار خشم و مطالبه‌ای منجر شد که سال‌ها سینه میلیون‌ها زن و مرد ایرانی را سنگین و دردمند کرده بود. نام او تبدیل به شعاری شد جاری بر زبان‌ها؛ شعاری که از خیابان‌های کردستان تا تهران و تا...، از دانشگاه‌ها تا کارگاه‌ها، و از زبان جوانان تا صدای مادران، طنین انداخت.

«زن زندگی آزادی»

دیگر فقط یک شعار نبود؛ یک خواست جمعی، یک هویت، و یک راه شد.

آنچه در این چهار سال رخ داد، فقط اعتراض نبود. تغییری عمیق در بطن جامعه بود.

دختران و زنانی که برای سال‌ها ساکت بی‌صدا بودن را یاد گرفته بودند، به خیابان آمدند و با صدای رسا اعلام حضور کردند.

مردانی که تصور می‌کردند حقوق زنان امری زنانه است، در کنار آن‌ها قرار گرفتند.

خانواده‌هایی که فقط سوگوار بودند، به دادخواه تبدیل شدند.

و جامعه‌ای که می‌خواستند در ترس و سکوت بماند، دانست که باید بپرسد، اعتراض کند، و تسلیم نشود.

جنبش ژینا، جنبش خشونت نبود؛ جنبش آگاهی و پایداری مدنی بود. جنبشی بود که با وجود سرکوب، با وجود زندان، و از دست دادن‌ها، نه تنها متوقف نشد که ریشه‌هایش عمیق‌تر و قوی‌تر شد. از خیابان به خانه‌ها رفت و از خانه‌ها به دل‌ها و اندیشه‌ها؛ از بزرگترین شهرها تا دورافتاده‌ترین روستاها، هرکدام گام‌هایی به جلو برداشتند.

امروز، دختری که در شهری کوچک، بزرگ می‌شود، می‌داند که حق دارد انتخاب کند، حق دارد بپوشد آنچه می‌خواهد، و حق دارد زندگی کند. این تغییر نه کوچک است و نه هیچ قدرتی می‌تواند از جامعه بگیرد.

خانواده امینی اما هنوز چشم به راه #حقیقت است. اگرچه این انتظار، تنها انتظار یک خانواده نیست؛ میلیون‌ها نفر در این سرزمین، با آن‌ها همراهند و باور دارند که این حقیقت‌جویی، تنها با پایداری مدنی و با تداوم همین جنبش به نتیجه می‌رسد.

کانون صنفی معلمان ایران

یاد و خاطره جان‌سوز ژینا را پاس می‌دارد،

با خانواده او همدردی می‌کند و

با جنبش برابری‌طلبانه و آزادی‌خواه زن زندگی آزادی همراه است.

*** ژینا گیان؛ نام تو اسم رمز ماست و دانشگاه همیشه وامدار تو خواهد ماند**

۴ سال پیش در چنین روزی آغاز جنبشی رقم خورد که هیچکس نمی‌تواند آثار آن را منکر شود. پس از قتل ژینا (مهسا) امینی به‌دست جمهوری اسلامی، جرقه اعتراضاتی رقم خورد که خواست آزادی را فریاد می‌زد و شروع مبارزه‌ای بود که تاکنون ادامه دارد.

شاید این جنبش نتوانست به تمامی اهداف خود برسد و شاید بتوان هزاران تحلیل از دل چرایی آن برآورد، اما هیچکس نمی‌تواند منکر شود زنان با مبارزاتی روزمره توانستند اندکی از حقوق خود را به‌دست بیاورند و هر روز و هر ساعت همچنان در حال مبارزه برای حفظ این حقوق هستند.

تاجایی که می‌توان ادعا کرد زن، زندگی، آزادی چهره دانشگاه را نیز برای همیشه تغییر داده است؛ دانشگاهی که نقشی اساسی در پیشبرد جنبش داشت. فریاد آزادی‌خواهانه در برخی از دانشگاه‌ها از همان شهریور ۱۴۰۱ شروع شد و ماه‌ها بعد حتی زمانی که خیابان دیگر شلوغ نبود، ادامه یافت.

برخی دانشگاه‌ها دست‌کم تا آذرماه به اعتراضات خود ادامه دادند و نگذاشتند صدای زن، زندگی، آزادی خاموش شود. با وجود ثبت لحظات درخشانی از همبستگی میان دانشجویان، نباید فراموش کرد که موج سرکوب دانشجویان در آن روزها سرخوردگی غریبی ایجاد کرد.

در جریان اعتراضات عده‌ای از دانشجویان بازداشت، کمیته‌ای یا ممنوع‌الورود شدند. عده‌ای برای همیشه مجبور به ترک دانشگاه شدند و عده‌ای دیگر پس از اتمام مدت زمان محرومیت از تحصیل به دانشگاه بازگشتند؛ اما دانشگاه دیگر همان دانشگاه سابق نبود. آن شور اعتراضی تمام شده بود و انگار دیگر بسیاری به زندگی روزمره خود بازگشته بودند.

اما آن سرخوردگی ابدی نبود؛ بازگشتیم و بار دیگر نیز بازمی‌گردیم. شاید برخی جریان‌ات تلاش کردند تجربه زن، زندگی، آزادی را به‌طور کلی زیر سوال ببرند، اما می‌دانیم جنبشی که تخیل آزادی و عاملیت را در دل بسیاری زنده کرد، به این راحتی از میان نمی‌رود.

جمهوری اسلامی دشمن آزادی است و «زن، زندگی، آزادی» به‌درستی بنیان جمهوری اسلامی را هدف قرار داد، نه آن‌گونه که برخی این جنبش را به خواست‌ها و مطالباتی محدود مرتبط می‌دانند. ما همواره وامدار جنبشی خواهیم بود که تخیل آزادی را ممکن کرد و چهره فعالیت دانشجویی را برای همیشه تغییر داد.

کانال دانشجویان متحد

*** دانشگاه، تو را به خاطر می‌آورد، نام تمام کشته‌گان ژیناست.**

-به نام زن، به نام زندگی

چهار سال پیش، با کشته‌شدن ژینا (مهسا) امینی در بازداشت گشت ارشاد جمهوری اسلامی، لحظه‌ای آغاز شد که شاید از شکوه‌مندترین و فراموش‌نشده‌ترین لحظات جامعه ایران پسامشروطه بود. مرگ

یک زن جوان، به خیزشی تبدیل شد که از سقز آغاز شد و در خیابان‌ها، دانشگاه‌ها و شهرهای سراسر ایران ادامه پیدا کرد.

ژینا نام هزاران زنی شد که سال‌ها در برابر تبعیض، حذف و کنترل ایستاده بودند. زنانی که بدنشان، انتخابشان و حضورشان در جامعه همواره میدان دخالت و سلطه بوده است. زنانی که پیش از شهریور ۱۴۰۱ نیز هر روز، در خانه، خیابان، محل کار و دانشگاه، در برابر نظامی پدرسالارانه ایستاده بودند که ستم را بر آن‌ها بازتولید می‌کرد.

«زن، زندگی، آزادی» فریاد برابری‌خواهانه جامعه‌ای بود که همچنان پس از سده‌ها مبارزه و جنبش‌های آزادی‌خواهانه همچنان با این ستم دست و پنجه نرم می‌کرد. این شعار، تجربه‌ی نسل‌هایی از زنان را به زبان آورد که خواهان حق انتخاب، حق حضور و حق تعیین سرنوشت خود بودند. انقلاب ژینا وامدار یک‌صد سال مبارزه زنان ایران از مشروطه تا ۱۷ اسفند ۵۷ و کمپین یک میلیون امضا بود. خیزش ما ادامه راه سال‌ها مبارزه کارگران، اقوام، دانشجویان و اصناف ایران بود.

چهار سال پس از آن روزها، می‌توان درباره‌ی مسیر، امکان‌ها و محدودیت‌های این خیزش بحث کرد؛ اما نمی‌توان انکار کرد که ژینا چیزی را تغییر داد. بسیاری از زنان، بیش از آنچه تصور می‌شد، مرزهای تحمیل‌شده را به چالش کشیدند.

نگاه‌ها به مسئله‌ی زن، آزادی و قدرت تغییر کرده و چیزی در رابطه‌ی جامعه با این مفاهیم برای همیشه جابه‌جا شد. برای همین این شعار از کردستان تا بلوچستان، تهران و سراسر ایران و جهان طنین‌انداز شد.

پس از ژینا دیگر هرگز نمی‌توان مسیر جلورفته علیه سلطه و برای عدالت و آزادی را به عقب بازگشت. نه با سرکوب و نه با وجود گفتمان‌های ارتجاعی و انحصارطلب.

دانشگاه تهران و بسیاری از دانشگاه‌های کشور در آن روزها به میدان کنش‌گری دانشجویانی بدل شدند. دانشجویان با تجمع، اعتصاب، بیانیه و مقاومت روزمره، نشان دادند که دانشگاه هنوز می‌تواند جایی برای اندیشه، اعتراض و همبستگی باشد.

طبق گزارش «کمیتة پیگیری وضعیت بازداشت‌شدگان»، در جریان انقلاب ژینا دست‌کم ۵۳۰ نفر، از جمله ۷۱ کودک، جان خود را از دست دادند. همچنین بیش از ۷۲۰ دانشجو در سراسر کشور بازداشت شدند، دست‌کم ۶۹ دانشجو با حکم زندان یا جریمه مواجه شدند، صدها دانشجو از تحصیل محروم شدند و دست‌کم ۹۰ استاد دانشگاه نیز با فشارهای مختلف از دانشگاه کنار گذاشته شدند.

در دانشگاه تهران نیز بازداشت، احضار، ممنوع‌الورودی و پرونده‌های انضباطی به ابزارهایی برای خاموش کردن صدای اعتراض تبدیل شد. اما دانشگاهی که آن روزها را تجربه کرد، دیگر همان دانشگاه پیش از ژینا نیست. چندسال بعد هنوز هم شعار «زن زندگی آزادی» را روی نیمکت‌ها، دیوارها، طبقات خوابگاه‌ها و بر لبان دانشجویان می‌توان دید.

ژینا را نباید فقط در لحظه‌ی مرگش به یاد آورد. میراث ژینا در زنانی است که هنوز هر روز در برابر اجبار و نابرابری می‌ایستند؛ در دانشجویانی است که هنوز رویای دانشگاهی آزاد و انسانی را زنده نگه داشته‌اند؛ در نسلی است که دیگر نمی‌تواند به جهان پیش از شهریور ۱۴۰۱ بازگردد.

شاید مسیر آزادی طولانی‌تر و دشوارتر از آن چیزی باشد که تصور می‌شد. اما برخی لحظه‌ها، مسیر تاریخ را تغییر می‌دهند؛ نه فقط با آنچه به دست می‌آورند، بلکه با چیزی که در ذهن و زندگی انسان‌ها ممکن می‌کنند. ژینا یکی از همین لحظه‌هاست.

نام او یادآور خواست دموکراسی، آزادی، و عدالت است.

آزادی پیش از آنکه در قوانین نوشته شود، در خواست انسان‌ها متولد می‌شود.

ما وامدار زنانی هستیم که ایستادند.

وامدار دانشجویانی که هزینه دادند.

وامدار همه‌ی کسانی که اجازه ندادند فراموشی پیروز شود.

و راهی که ژینا با نام خود آغاز کرد، با هر قدمی که برای آزادی، برابری و زندگی برداشته می‌شود، ادامه پیدا می‌کند.

ژینا گیان؛ نام تو اسم رمز ماست.

برای آزادی

#قسم_به_خون_یاران

#زن_زندگی_آزادی

#مهسا_امینی

#ژینا_امینی

دانشگاه تهران- دانشجو

***عفو بین الملل:**

معماران جنایت – دستگاه حکومتی سازمان‌دهنده جنایات علیه بشریت در خیزش «زن زندگی آزادی» ایران در سال ۱۴۰۱

مقام‌های جمهوری اسلامی ایران برای سرکوب خیزش «زن زندگی آزادی» در فاصله شهریور تا دی ۱۴۰۱ (سپتامبر تا دسامبر ۲۰۲۲) مرتکب جنایات‌های علیه بشریت شدند. آن‌ها صدها معترض و رهگنر، از جمله کودکان، را به طور غیرقانونی کشتند و خانواده‌های آنان را مورد آزار ستم قرار دادند. همچنین هزاران نفر دیگر را در معرض بازداشت خودسرانه، ناپدیدسازی قهری، شکنجه و سایر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، از جمله تجاوز و دیگر اشکال خشونت جنسی، قرار دادند. عفو بین‌الملل زنجیره‌های فرماندهی پشت این جنایات‌ها را ترسیم کرده و ۸۷ مقام را شناسایی کرده است که باید تحت تحقیقات کیفری قرار گیرند.

<https://fa.amnesty.org/%D9%85%D8%B9%D9%85%D8%A7%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D8%AC%D9%86%D8%A7%DB%8C%D8%AA-%D8%AF%D8%B3%D8%AA%DA%AF%D8%A7%D9%87-%D8%AD%DA%A9%D9%88%D9%85%D8%AA%DB%8C-%D8%B3%D8%A7%D8%B2%D9%85%D8%A7%D9%86/>

***اعتصاب اعضای هیات علمی دانشگاه شیراز**

شورای صنفی اعضای هیات علمی دانشگاه شیراز، با انتشار بیانیه‌ای از اعتصاب خود خبر داد.

این شورا در اعتراض به حل‌نشدن مسائل مربوط به احکام و حقوق قانونی اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها اعلام کرد تمامی فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و اجرایی اعضای هیات علمی دانشگاه شیراز از روز شنبه ۲۸ شهریورماه تا اطلاع ثانوی تعلیق خواهد شد.

شورای صنفی اعضای هیات علمی دانشگاه شیراز همچنین ضمن اعلام حمایت از اقدام مشابه کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران، تأکید کرده است که پس از شش ماه پیگیری، صبوری و مذاکره با مسئولان دانشگاه و وزارتخانه، همچنان مسئله حل نشده است.

این شورا در پایان از هیات‌رئیس دانشگاه شیراز خواسته است به تفاهم‌های صورت‌گرفته با اعضای شورای صنفی مرکزی پایبند بوده و وعده‌های داده‌شده برای حل مشکلات اعضای هیات علمی را عملی کند.

برگرفته از کانال دانشجویان متحد

***بیانیه کانون صنفی فرهنگیان استان بوشهر**

در محکومیت حکم صادره علیه ##مسعود_فرهیخته عضو کانون صنفی اسلامشهر

بنا بر اخبار رسیده از کانون صنفی اسلامشهر، آقای مسعود فرهیخته عضو هیأت‌مدیره این کانون و از فعالان صنفی فرهنگیان که در حال سپری کردن حکم سه سال و شش ماه حبس خود هستند، در پرونده‌ای جدید که در دوران حبس علیه ایشان گشوده شده است به یک سال حبس و مجازات‌های تکمیلی شامل دو سال ممنوع‌الخروجی، دو سال منع عضویت در احزاب، گروه‌ها و دستجات سیاسی و اجتماعی، و انفصال از خدمات دولتی و عمومی محکوم شده‌اند. همچنین گزارش شده است که ایشان در دوران حبس بارها به سلول انفرادی منتقل شده‌اند.

کانون صنفی فرهنگیان استان بوشهر ضمن محکومیت این حکم و اعتراض به استفاده از حبس انفرادی و هرگونه رفتار آزاردهنده با زندانیان، خواستار آزادی بی‌قیدوشرط تمامی فعالان صنفی، کارگری و مدنی است.

ما باور داریم که راه برون‌رفت جامعه از جنگ و ویرانی و استبداد، احترام به حقوق بنیادین شهروندان از جمله ##حق_تشکیل‌یابی_مستقل و ##حق_اعتراض و ##حق_آزادی_بیان است. تأمین این حقوق گامی ضروری در مسیر صلح، عدالت و حفظ کرامت انسانی خواهد بود.

کانون صنفی فرهنگیان استان بوشهر

شهریور ماه ۴۰۵

***سرکوب بی‌سابقه در دانشگاه بیرجند؛ حداقل هشت دانشجو تعلیق شدند!**

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، کمیته انضباطی دانشگاه بیرجند، برای حداقل ۸ دانشجو، حکم یک تا سه ترم منع موقت از تحصیل صادر کرده است.

***تعلیق چهار دانشجوی دانشگاه علم و صنعت**

بر اساس گزارش کارگروه دفاع از حقوق دانشجویان دانشگاه علم و صنعت، تا کنون دست کم ۴ دانشجوی دانشگاه علم و صنعت، به یک ترم محرومیت از تحصیل با احتساب سنوات محکوم شده‌اند.

مطابق این گزارش، کمیته بدوی این دانشجویان بدون حضور آنان برای دفاع از خود برگزار شده است.

***کانون نویسندگان ایران: نیما صفار به ۴ سال و ۸ ماه زندان محکوم شد**

نیما صفار (شاعر و نویسنده‌ی ساکن گرگان) در دادگاه انقلاب بندرعباس به ۴ سال و ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شد. خبرگزاری‌ها ضمن اعلام این خبر افزوده‌اند که این حکم به اتهام‌های «تبلیغ علیه نظام» و «فعالیت آموزشی یا تبلیغی انحرافی یا مخل به شرع» صادر شده است.

***اعتصاب 120 ساعته کارگران کارخانه فولاد POSCO کره جنوبی برای افزایش حقوق و در اعتراض به شرایط کار**

روز چهارشنبه 16 سپتامبر، کارگران عضو اتحادیه شرکت فولاد POSCO کره جنوبی، پس از بی‌نتیجه ماندن مذاکرات با مدیریت بر سر دستمزد، دومین اعتصاب خود را به مدت 120 ساعت آغاز کردند.

تصویری آرشیوی از تجمع اعتراضی کارگران اتحادیه‌ای POSCO در مقابل یکی از مجتمع‌های فولاد این شرکت در کره جنوبی

این اعتصاب از ساعت 7 صبح در کارخانه‌های فولاد این شرکت در شهرهای پوهانگ و گوانگیانگ آغاز شد و بخش‌هایی از واحدهای نورد گرم را دربرگرفت. اتحادیه اعلام کرده است که شمار شرکت‌کنندگان در دور دوم بیش از دو برابر دور نخست اعتصاب است؛ اتحادیه شمار آنها را حدود 240 نفر اعلام کرده، در حالی که مدیریت شمار کارگرانی را که امکان شرکت در اعتصاب دارند حدود 130 نفر برآورد کرده است.

کارگران خواستار افزایش 7 ویک دهم درصدی پایه دستمزد، پرداخت پاداش معادل 600 درصد پایه دستمزد، واگذاری 50 سهم شرکت به هر کارگر و پرداخت پاداش مناسبتی معادل 200 درصد دستمزد هستند. مدیریت افزایش 2 درصدی پایه دستمزد را پیشنهاد کرده است. اتحادیه همچنین کمبود نیروی کار و فرسودگی تجهیزات را از عوامل افزایش خطرات ایمنی در کارخانه‌ها اعلام کرده است.

این دومین اعتصاب کارگران POSCO در سپتامبر است. نخستین اعتصاب 48 ساعته آنها از 9 سپتامبر آغاز شده بود و نخستین اعتصاب کارگران این شرکت از زمان تأسیس آن در سال 1968 محسوب می‌شد.

***جان باختن 2 معلم در اردبیل بر اثر تصادف در مسیر مدرسه**

دو معلم در بخش بيله‌سوار دشت مغان استان اردبيل كه در مدرسه روستاي بابك تدريس مي‌كردند،
بر اثر تصادف در مسير مدرسه جان خود را از دست دادند.

***جان باختن يك كارگر در مشهد بر اثر در قيف سيمان**

روز سه شنبه 24 شهريور، يك كارگر 46 ساله حين كار در خيابان هاشمي رفسنجاني بر اثر در قيف
سيمان جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com